

SEINASTI SJÓMAÐURIN

HENRIK OLD ER SKIPARIN AV **BYGD**, SUM HELDUR **DUNDURTALUR** MILLUM TEY ÚTBÚNU Í **HAVN**. HANN ER TANN AV **VERANDI** TINGMANING, SUM HEVUR **SITIÐ** LONGST Í **LØGTINGINUM**. MEN HANN ER **EISINI** EIN ÚTDOYGGJANDI **RASA** – SEINASTI **FISKIMAÐURIN** Í TINGINUM. VIT **HITTU** HANN TIL EITT **PRÁT** UM TINGARBEIÐI OG ÓRÓGVÍÐ AV **FACEBOOK**, UM AT **BRØLA** OG UM AKADEMISKA **ORÐASKIFTIÐ**

SAMRØÐA

Eyður Klakstein
eydun@sosialurin.fo

Hann er tann royndi fiskimaðurin. Tann bersøgni skiparin av bygð, sum sigur sína hjartans meining. Hart. So at øll hoyra – og summi mugu halda fyri oyruni. Hann er tann av verandi tingmaning, sum hevur sitið longst í lögtinginum. Fyrstu ferð valdur í 1984, burtur eitt skifti fyri nøkrum árum síðani, men gjørdi comeback á seinasta lögtingsvali.

Nú er Henrik Old ein útdoyggjandi rasa í lögtinginum. Tann seinasti fiskimaðurin, sum er eftir í landsins paramenti. Tá ið hann setti seg í stólin í lögtinginum fyrstu ferð, hevði hann siglandi menn undir liðini á sær, og stundum vóru 12 ella 13 menn, sum høvdu siglt, partur av tingmanningini. Nú skal hann fóta sær millum akademikarar, lærarar og onnur bókliga útbúgvinn fólk við fáum politiskum royndum.

– Eg havi ilt við at blíva samdur við nógv av teimum nýggju fólkunum. Eg havi eina aðra meining enn nógv av teimum, og hóast fólk lurta, so er tað ikki altíð, at tað ber til at fáa alt ígjøgnum, tí tað er eitt heilt annað

fólkaslag, sum situr í tinginum nú, samanbórið við tá eg kom fyrstu ferð í lögtingið í 1984, sigur Henrik Old.

– Stór útskifting hevur verið hesi árin, og av øllum teimum tingfólkunum, sum vórðu vald í 1990, eri bert eg eftir. Poul Michelsen var eisini valdur í 1984, men hann var nógv ár burtur frá lögtinginum. Tað er eingin eftir av vanligum menniskjum í lögtinginum, um eg kann siga so. Tá ið eg kom í lögtingið, vóru vit eini 13-14 menn, sum høvdu havt við fiskivinnu at gera. Í dag eri bert eg eftir av fiskimonnum, og við hvørt kenni eg meg eitt sindur fremmandan í tinginum. Og tað kann stundum eisini verða trupult at fylgja við í orðaskiftinum, tí tað er so høgt-flúgvandi, at eg má klípa meg í læri fyri at vita, um eg eri í Føroyum.

Facebook órógv

Henrik Old sigur uppliva eina tingmanning, sum hugsar meira um at sleppa á Facebook ella í fjølmiðlarnar at markera seg, enn um at luttaka í orðaskiftinum í lögtinginum.

– Alt tað yngra fólkíð situr í lögtinginum við eini teldu framman fyri sær. Summi eru á Facebook, og summi senda tíðindaskriv út við pástandum um tað, sum tey hava avrikið í lögtinginum. Tað virkar púra hen í tað bláa

í mínari verð. Eg haldi, at í fleiri førum kemur Facebook fram um orðaskiftið í lögtinginum. Og fólk hungra eftir at gera vart við, at tey hava verið við í onkrari atkvøðugreiðslu í tinginum, men tað er jú arbeiðið hjá teimum at atkvøða, sigur Henrik Old.

– Alt hetta ger, at orðaskiftið í lögtinginum verður forkvaklað, og tú sært, at summi fólk eru ikki við, hóast tey eru til staðar. Serliga samgongufólk tykjast úrkoblað, og eg sakni, at tey fara upp á røðarapallin at siga sína meining. Tað ringasta av øllum er, at tingfólk ikki siga sína hugsan um tey ymsu málini. Tað er bedrøviligt fyri eitt demokratiskt land, at fólk ikki vilja ella tora ella ikki kenna seg í standi til at siga sína meining í tinginum.

– Nú eri eg ikki á Facebook, og eg eri kanska eitt sindur afturhaldandi í so máta. Mær dámar betur at tosa við fólk, og tað geri eg nógv av. Men eg haldi, at Facebook hevur eina keðiliga ávirkan á kjakið í lögtinginum, tí fólk halda tað verða vigtigari, at tey fáa sagt úteftir, hvat tey hava atkvøtt fyri ella ímóti, heldur enn at taka lut í orðaskiftinum. Hyggur tú út yvir salin, so sært tú, at nógv fólk sita við telduna, tykjast fráverandi, og fylgja ikki við í tí, sum fer fram í tinginum. Tað kann verða, at tey gera tað alíkvæl, men sita

tey við proppum í oyrunum, er tað avmarkað, hvussu nógv tey kunnu hoyra av orðaskiftinum. Eg haldi, at Facebook ger, at tað er alt ov lítil luttøka í orðaskiftinum í tingsalinum.

Gransking út í rúmdina

Nú um dagarnar samtykti lögtingið, at fæið frá sjúkrakassunum skuldi koyrast í ein granskingargrunn – umleið 30 milliónir krónur. Hetta upplivdi Henrik Old sum eitt marghátligt mál.

– Alt skal granskast, og tað er líkamikið, hvat orðaskiftið er um, so verður tú bombaður í høvdið við, at ein gransking vísti tað og tað, og so skalt tú tuga. Nú hava vit fingið ein granskingargrunn við 30 milliónum krónum frá sjúkrakassunum. Uppskotið var ikki meira enn samtykt, so vóru fýra fólk út og boðaðu frá, at júst tey høvdu avgerandi atkvøðuna í málinum og høvdu yvirtalað øll hini til at samtykkja uppskotið.

– Og nú fáa tey so loyvi at granska við pengunum úr granskingargrunninum, men 90 prosent hoyrir tú ongantið nakað til aftur. Tað hvørur út í rúmdina, og pengarnir fara sama veg. Tey, sum duga best at skriva eina umsókn, fáa pengarnar, men úrlitið kunnu vit altíð diskutera, tí tað kemur lítið og einki burtur úr hesi øgiligu granskingina,